

ejede det fly, som fløj Khaled el-Masri til hans mareridt i Afghanistan. Flere fly ejet af det her selskab har også i andre tilfælde landet i grønlandske lufthavne.

I alt er det sådan, at fly, der er ejet af selskaber, som er mistænkt for at operere som stråmandsselskaber for CIA, er landet i danske og grønlandske lufthavne over 70 gange, og der er sket overflyvninger i endnu flere tilfælde. I alle disse tilfælde er der en risiko for, at fly, som landede i eller overfløj Danmark, medbragte fanger, ikke almindelige fanger, som var dømt til udvisning efter almindelige retsprincipper, nej, mennesker, der var blevet fanget og kidnappet i et land, og som uden at være blevet stillet for en dommer og uden at have haft mulighed for at kontakte familie eller advokater nu blev fløjet til fængsler enten i Guantánamolejren eller i lande som Egypten, Marokko og Syrien, som jo har lidt andre standarder for, hvordan man kan behandle fanger, end f.eks. USA.

Det er lige præcis det, der er baggrunden for disse flyvninger, disse hemmelige fængslinger, at man transporterer fanger til steder i verden, hvor man kan udsætte dem for tortur, uden at det vil få politiske konsekvenser. Det har det så heldigvis fået, fordi der er kommet fokus på sagen.

I alle de her tilfælde er der altså risiko for, at Danmark har stillet landingsbaner eller luftrum til rådighed for CIA's ulovlige aktiviteter. Var der fanger med flyene, eller var de på helt andre opgaver? Det ved vi ikke. Grunden til, at vi ikke ved det, er, at den danske regering i nu snart 2 år har nægtet at gennemføre en undersøgelse af CIA's mulige aktiviteter i Danmark.

Så er der mange, der har været fremme at sige: Jamen det her er foregået andre steder i verden, og det er foregået i Europa, men der er ikke foregået noget i Danmark. Det er rigtigt, at der ikke er nogen rygende pistol i Danmark, hverken i forhold til fangetransporter eller i forhold til hemmelige fængslinger; jeg tror ikke selv på, at der er nogen hemmelige fængslinger i Danmark, men i forhold til fangetransporter har vi i hvert fald noget nær en rygende pistol. Det er et fly, som den 19. september 2004 fløj fra Guantánamobasen til Bagram i Afghanistan. Dagen efter, den 20. september 2004, fløj det til Helsinki. Der blev det i 24 timer, og den 21. september 2004 fløj det så fra Helsinki over Grønland til Washington. Herefter fløj det til Miami, hvor sporet ender.

Dagen efter, og det er altså den 22. september 2004, sender det amerikanske forsvarsministerium to briefinger ud om, at de har overført et antal fanger fra Guantánamo til Afghanistan og et andet antal fanger fra Afghanistan til Guantánamo.

Den finske regering har været mere fremme i skoene end den danske regering har. Den finske regering synes faktisk, at oplysningerne om det her fly passer præcist med en fangeudlevering, som man selv anerkender i Pentagon, og har henvendt sig til den amerikanske regering og bedt om et svar. Jeg synes faktisk, det ville klæde den danske regering, hvis den ville gøre det samme. Det skal man nok ikke forvente. Det vil i hvert fald være et markant brud på, hvordan man tidligere har håndteret de her sager.

Kl. 18.55

Så er det blevet sagt, at der ikke er noget nyt i det her, og at der ikke er noget nyt i debatten. Det her beslutningsforslag, som er fremsat af en samlet opposition, er jo fremsat på baggrund af den vedtagelse, der var i Europarådets Parlamentariske Forsamling i juni sidste år.

Siden da er der sket flere ting. Af de sidste nye ting kan man jo nævne, at den canadiske regering, ikke i den her weekend, men i forrige weekend, tilkendte en canadier 50 mio. danske kroner i erstatning, fordi man havde været medskyldig i, at manden blev udleveret til tortur, selv om manden var totalt uskyldig.

Vi har en afgørelse fra den tyske anklagemyndighed, som lige har udsendt en anholdelsesordre på 13 personer, som arbejder for CIA, i forbindelse med bortførelsen af Al-Masri, der blev bortført ved den makedonske grænse, hvilket jeg startede med at nævne i mit indlæg. Vi har Europa-Parlamentet, der lige har færdiggjort sin undersøgelse, og som også opfordrer til, at der bliver lavet videre undersøgelser.

Derfor er det ikke bare nogle partier eller nogle medlemmer af Folketinget, som synes, at der skal være en undersøgelse. Vi har simpelt hen en række internationale institutioner, som kræver en undersøgelse af CIA-flyene og de hemmelige fængslinger. Der er en række regeringer, som rent faktisk har indrømmet: Ja, vi har deltaget i de her programmer. Og der er også en række meget store sandsynligheder for, at det ville være mærkeligt, hvis ikke dansk, færøsk eller grønlandsk luftrum eller lufthavne har været involveret i de her sager.

Som hr. Høgni Hoydal også har nævnt, er det højst usandsynligt, at man, hvis man f.eks. vil